

Úszó- és vízilabda-vb

Darnyi elkápráztatta a „szakmát”

— Szerintem Darnyitól senki sem veheti el a világbajnoki címet, nyerni fog megint. Ami az én teljesítményemet illeti, a pénteki 200-as fellépésem előtt biztatónak ítélem a mai, vegyes közbeni mellúszásomat, elégedett vagyok vele, de a 400-as időmrel is, mert igencsak régen úsztam már 4:20 percen belül. Most további formajavulást varok magamtól — mondta a jónak ezúttal bevált Szabó József.

Az első esti döntőben, amely a hatodik úszófinálé volt a sorban, a hatodik nemzet képviselője nyerte az aranyérmeket. Magyar, amerikai, kínai, német és olasz sikerek után a férfi 100 méteres pillangó világbajnoki medálját az az Anthony Nesty érdemelte ki, aki a szülői nyári játékokon Suriname történetének első olimpiai bajnoki címét szerezte. A 200 méter női gyorsor is folytatódott a „hagyomány”: a hetedik számban ismét új nációnő képviselője lett az első, a hazaiak údvriválgása közepette az ausztrálok nagy kedvence, Hayley Lewis nyert. Aztán következett a magyar szempontból legfontosabb: a 400 méteres férfi vegyes döntője.

400 m férfi vegyes, világbajnok:
Darnyi Tamás (Magyarország) 4:12.36 p — új világ-

Európa- és magyar csúcs, régi: 4:14.75, Darnyi, 1983, Szóul, 2. Eric Nameanik (Egyesült Államok) 4:15.21, 3. Stefano Battistelli (Olaszország) 4:16.50, 4. Szabó József (Magyarország) 4:17.52. A világbajnok nyilatkozata:

— Nem úsztam ki magam reggel, éreztem, vannak tartalékaim, most viszont mindent kiadtam magamból — mondta a fáradt, de boldog Darnyi a döntő után. — Nagyon meglepett voltam, hogy ennyit sikerült lefaragnom a világcsúcsemből, ugyanis zavart a hűvös idő, a kellemetlen szél, a nyitott medence, vagyis nem vártam ennyire jót magamtól. Azt még nem tudom, hogy a 200 méteres pillangón indulok-e, viszont a 200 méter vegyesen feltétlenül rajthoz állok, és nem tagadom, azzal a szándékkal, hogy ott is nyerjek.

Az MTI munkatársa megkérdezte Darnyi Tamás édesanyjától, Budapesten:

— Mivel várja őt haza? — Töményen minden jóval, ami „belefér”. Ha jól tudom, csak egy napig lesz itthon, mert utazik tovább a német Michael Gross búcsúversenyére. Azért lesz Újházy-tyúkhusleves, mert azt már minden újságíróknak elmondtam, hogy mennyire szereti. A menü további fogásain még gondolkodom, de az biztos: madártej lesz

a végén. Mert amit a „gyerekek” meg az „öreg” (Széchy Tamás edző — a szerk.) műveltek ott a világ végén, arra mint mama és szurkoló egyaránt csak azt mondhatom: le a kalappal! Az úszódöntők után az újságírók egy csoportja mikrobuszba vágta magát, így aki akart még éppen kiérhetett az esti pólósiágerre, a magyar—amerikai női összecsapásra.

A magyar—amerikai összecsapás rendkívül izgalmasan alakult, a magyarok nemcsak, hogy egyenrangú ellenfelei voltak a világbajnoki bronzérmesnek, hanem egyértelműen végig uralták a mérkőzést. Különösen döntőnek bizonyult, hogy a magyar csapatban játszott Dancsa, aki a centerpozíciót egyszerűen ellenállhatatlan volt, négyszer is betalált az amerikaiak hálójába.

Magyarország—USA
10-8 (3-2, 2-2, 4-2, 1-2)
Vezető: Radjenovic (uzs-szláv), Bathurst (brit).

Magyarország: Szalkov — Dancsa 4, Eke 2, Stieber 1, Vincze 1, Bajusz, Rafael 2, Kertész.

USA: Vessley — Winstock 1, Kelly 1, Hodae, Mendoza 3, Breckon 1, Miranda, Drury 2.

Az eredmény azt jelenti, hogy a magyarok az A csoport második helyezettje, alighanem Kanada ellen folytathatják, már az elődöntőben, két szünnap után pénteken.

Másfél évtized után

Búcsú a kosárlabdától

Palánkok helyett bábuk és golyók

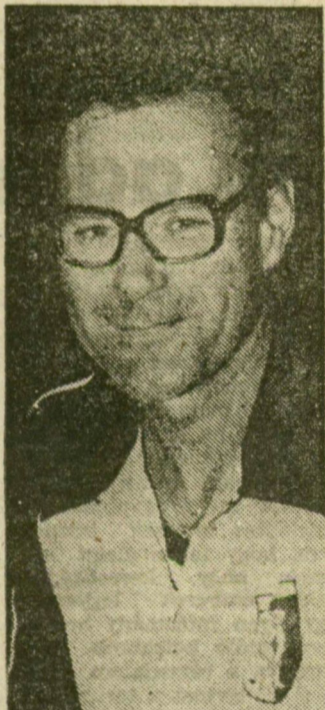
Annak idején, a Testnevelési Főiskola hallgatójaként, atlétizált, szakterületként mégis a kajak-kenuzást választotta. Tanulmányait befejezve — bár minden szál Szombathelyhez kötötte — Szegeden kezdte tanári pályáját. Éveken át a Tisza-parti ifjúsági vízitelep volt a második otthona, onnan pártolt át a kosárlabdázáshoz. Versenyszerűen, magas szinten ugyan soha nem űzte ezt a csodálatos, szép és látványos sportágat, mégis úgy döntött, e területen próbálja megtapasztalni: tényleg annyira kemény-e az edzői kispad, mint hírelik? Tantoríthatatlanságára jellemző, rövid megszokással másfél évtizedig koptatta a kényelmesnek aligha mondható ülőalkalmatosságot...

Szerencsét először kenyéradó „gazdája” a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola NB II-es csapatánál próbált Pungor Miklós. Ez 1974-ben történt. A lányok vele az első osztályba jutottak, igaz, csak egyévi ottani szereplésre futotta. Két év múlva ismét az NB I. következett, amikor is a főiskola együttese fuzionált a Szeol AK-val, s azóta a gárdának „bérlete” van az első osztályra. Az évek során siker sikert követett, 6. helyezésként a vidék legjobbja volt a társaság, az MNK-ban dobogón végzett.

Most viszont rosszul áll a szénája a nagyon fiatal, az amatőröknél is amatőröbbségű együttesnek, eddig csupán egyszer nyert. Ezért is gondolják sokan, ez az oka, hogy Pungor Miklós éppen most adja át a karmesteri pálcát.

Tényleg ez lenne az indok, vagy más miatt int búcsút a sportágnak? — kérdeztem a lányok által „Tantó”-nak becézett edzőtől.

— Szó sincs arról, hogy a jelenlegi állapotok — a pénztelenség és a helyezés — miatt álltam volna fél a kispadról — tiltakozott a feltételezés ellen. — Összintén mondom, lelkiismeretfurdalásom van, hogy otthagytam a lányokat, de ezt a lépést már a nyáron elhatároztam. Akkor közöltem a vezetőikkel, a december 31-én lejáró szerződésemet semmiképpen nem hosszabítom meg!

▲ Ahogy mondja, nem a kilátástalanság készítette távozásra. Megtudhatnánk, miért röpült a törülköző?

— Hogyne, hiszen nem titok. Egyszerűen nem bírtam fizikailag az örökös rohangálást. Munkahelyi elfoglaltságom (adjunktus a főiskola testnevelési tanszékén — Gy. E.) és az edzői feladat ellátása is egész embert kíván, a kettő egyszerre sok lett! Az utóbbi időben gyer-

mekeim majdhogyan csak a fényképemet látták...

▲ Valami nem stimmel... Az edzői pályával ugyanis nem szakított, hiszen a Szegedi Postás NB I-es női tekecsapatát irányítja. Arulja el, a kosaras szakember hogyan került a „Schmid-bábák” és golyók világába?

— Véletlenül... Pár éve kollégám, Kiss Gábor edzősködött a postásoknál, de valamiért abbahagyta. Akkor kértem meg engem, vállalam el. Mielőtt választ adtam volna, beszéltem a tekés lányokkal — nehogy „betolakodóként” fogadjanak, tudniillik a kosarasoknál kezdetkor így jártam —, megkérdeztem őket, mi a véleményük rólam, hogyan viszonyulnak az új helyzethez. Elfogadtak, ezért is kerestek meg ismét tavaly nyáron.

▲ Az ajánlatot természetesen nem utasította vissza, elvégre munkáját megbecsülik...

— Hangsúlyoznám, az engem érintő anyagiaknak semmi közük a váltáshoz! Az igazsághoz tartozik viszont, hogy ez az elfoglaltság jóval kevesebb strapával jár, mint a korábbi, ami idegileg is megviselt.

▲ Vegyük úgy, hogy végleg szakított a kosárlabdázással?

— Csak a sportág „kispadjával”. Hihetetlen, pedig igaz, változatlanul izgat a csapat sorsa, már csak azért is, hogy ne vessen kárba 15 éves munkám! Rohangálok, kilincselek, hátha találok, találnék támogatót. Rágondolni is rossz, mi lesz akkor, ha ne adj’ Isten, senki nem segít! Az együttes különben jó kezekbe került, tanítványom, aki egyben kollégám, Domonkos Mihály tanársegéd vette át a stafétabotot. Fanatikus fiatal ember, aki érti is a szakmát. Ha igényli, bármikor segítek a meccseken pedig mindig ott leszek!

Gyürki Ernő

Alelnökök az elnöki székért...

Dr. Simády Béla is „ringbe száll” Szegedről

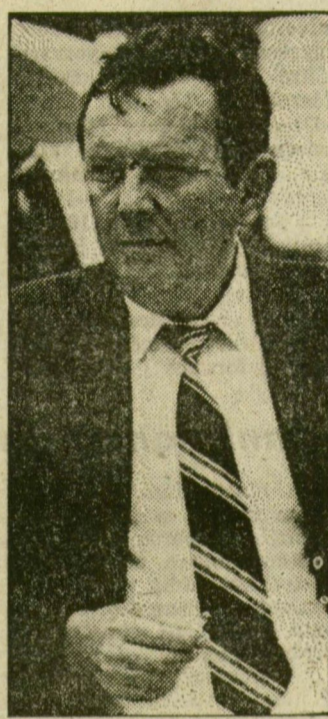
Teljes a bizonytalanság a Magyar Evezős Szövetségben. Dr. Melega Tibor elnök, külföldi munkaja miatt, már lemondott, két alelnök versenyt fut a megüresedett székért, s ennek kapcsán bizonytalanná vált Czákó Csaba főtítkárr, Melis Zoltán szövetségi kapitány, valamint a szakfelügyelő pozíciója is.

Mi a helyzet jelenleg? — kérdeztük dr. Simády Bélát, a szövetség alelnökét, a Szegedi Vízügyi SE szakosztályelnökét, aki nem titkolja abbéli szándékát: megpályázza az elnöki posztot.

— A legutóbbi elnökségi ülésen robbant a bomba. Először Dávid Imre, az egyik alelnök — aki egyébként a szövetségi kapitány helyett utazott ki — az ausztráliai világbajnokságról adott számot. Ezt követően dr. Melega Tibor felolvasta saját levelét, amely lemondásáról tartalmazta. Figyelemre méltó volt, hogy döntését egyrészt az ausztriai munkaviszonyával indokolta, másrészt — hosszasan, de konkrétumok nélkül — azt fejtette, hogy nem tudott a főtítkárral együtt munkálkodni. A magát utódnak érző Dávid erre kijelentette, ő sem hajlandó együtt dolgozni Czákó Csabával.

▲ Mit szól mindehhez Simády Béla?

— Természetesen szót kerestem! Közöltem, az elnök és az alelnök társam indokai nevések, én például, annak ellenére, hogy rengeteg vitám volt Czákó Csabával a jövőben is együtt tudok dolgozni. Másodsorban kikértem magamnak, hogy a hátam mögött bármilyen határozatot is hozzanak! Engem ugyanis a legdemokratikusabb módon, jelölő bizottsági elnökből választottak alelnökké. Rövid vita után az elnökség — ráébredve, hogy tényleg két alelnök van — Dávidot és engem bizott meg a közgyűlésig az ügyek vitelével. En-

ezt vállaltam, a társam nem! Erre létre akartak hozni egy háromtagú bizottságot, amit viszont én nem vállaltam: nem akartam 2:1 arányban alul maradni. Erre négytagú bizottságot választottak.

▲ Mivel magyarázható a kialakult helyzet?

— Érzésem szerint az elnök és az alelnök egy ismerősnek próbált helyet „csinálni”. Dávid Imre és Czákó ellentéte pedig még veleszűz korukból fakad. A szöbesszed szerint Dávid még mindig nem tudja megemészteni, hogy Czákó mindig legyőzte... Úgy láttam, hogy határozott kiállásom a főtítkárral mellett meglepte az alelnököt és a másik alelnököt, hiszen köztudott, voltak vitáink. De én az evezős sport mellett álltam, amit nem lehet néhány ember egyéni érdeke alá rendelni.

▲ Folytassuk onnan, hogy négytagú bizottságot választottak...

— Dávid Imre, annak el-

lenére, hogy tiltakoztunk, december 29-ére összehívta az elnökséget. A távirati értesítésre természetesen kevesen jelentek meg — jómagam is távol maradtam — így nem volt az elnökségi ülés határozatképes, amelyen a lemondott elnök elnökölt! Erre öt perccel később ismét összehívták az elnökséget, de győzött a józan ész, s 2 órás szöcséplés után nem határoztak semmiről.

▲ Ezek szerint tehát teljes a kaosz az evezős szövetségben?

— Igen. Bizonyítására még egy példa: a szakszövetségek vezetőinek a sajtóval való találkozására csak a véletlen folytán jutottam el, pedig sem az elnök sem az alelnök társam nem ért rá. A főtítkárnak pedig megtiltották a részvételt...

▲ Nem titkolja, indul az elnöki posztért. Mire alapozza esélyeit?

— Nagyon szegyellem, hogy ilyen helyzet alakult ki az evezős-szövetségben. Ezen változtatni kell! Visz-sza kell térni a Széchenyi gróf által szervezett első társulatok rendszeréhez. Az évente összeülő közgyűlés rangját vissza kell állítani. Már megkezdtem a korteshadjáratomat. Beszéltem a túra-, valamint az egyetemi szakág vezetőivel, mivel eltökélt szándékom, hogy vissza emelem jogomba mindkét terület evezősjeit. Bizok vidéki társaimban is. Ez pedig összességében elegendő lehet a befutáshoz. Január 18-án vagy 19-én lesz az az elnökségi ülés, melyen kitűzzük a közgyűlés időpontját. Mindenesetre, én nem ülök ölbe, tett kezzel, már kidolgoztam a szövetség új alapszabályát, amit csak a közgyűlés előtt két héttel fogok szétküldeni, ugyanis nem akarom megkockáztatni, hogy előre megfúrjanak...

Süli József

Futással az egészségért

A „Futással az egészségért” Alapítvány pályázatot hirdet olyan sportesemény megrendezésének támogatására, amely Magyarországon lakosságának, ezen belül is az ifjúságnak biztosít rendszeres vagy alkalmankénti sportolási lehetőséget az atlétika, s elsősorban a futás segítségével.

A Magyar Atlétikai Szövetség címére (1143 Budapest, Dozsa György út 1-3.) január 31-éig küldhetik be pályázatukat sportklubok, szakosztályok, iskolák, testnevelő tanórák és sportszervezők. A pályázatoknak tartalmazniuk kell a tervezett esemény leírását, költségvetését és a támogatás mértékét.

A L'Équipe szerint

Kovács Kálmán a jegyzettek között!

A legnagyobb francia sportnapilap, a L'Équipe év végi ranglistája szerint Kovács Kálmán, az Auxerre játékos hármas holtversenyben a hetedik helyen végzett a francia csatárok listáján. A Bp. Honvéd volt futballistája a lap évközi osztályzatai alapján vívta ki az előkelő helyet magának, ami annál dicséretesebb, mivel közismert, hogy a gall újságírók nem osztályozták bőkezűen a jó „érdemjegyeket” a külföldieknek.

A listán vitathatatlan és egvértelmű főlényen végzett az élen a marseille-i szurkolók nagy kedvence, Jean-Pierre Papin, akit a szurkolók és a szaksajtó ma már csak egyszerűen a JPP rövidítéssel emleget. Az Olympique csatára harminc gólt szerzett az elmúlt évben, s ilyen kiváló eredményt utólagára a legendás Hervé Revellinek sikerült elérnie — huszonhárom évvel ezelőtt, amikor még a hátvédek is kíméletesebben bántak a gólvadászokkal.

Papin mögött a francia futball fékezhetetlen fegyverek, az összeférhetetlen, de zseniális tehetségű Eric Cantona végzett. A még mindig csak 24 esztendő játékos már csaknem féjtucatnyi élvonalbeli klub-

Kosárlabda OIK

Továbbjutottak a Szeged SC fiataljai

A napokban rendezték a 5-6. helyért: Nagykörös — Békés 56-60.

A Bajai SK, a Szeged SC, a HSVSE és a KSC bejutott az elődöntőbe.

A hét végén ugyancsak Szegeden, a Tarján IV. Számú Alt. Isk. tornatermében bonyolítják le az OSK selejtezőt.

Az 1-2. helyért: Bajai SK — Szeged SC 92-76. A 3-4. helyért: HSVSE — KSC 76-88.

órákor kezdődnek.